

Arrest

nr. 48 670 van 28 september 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 7 juni 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 mei 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 26 juli 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 augustus 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat P. VANCRAEYNST en van attaché P. VERBEKE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een soennitische moslim van Koerdische origine, afkomstig uit Mosul (Centraal-Irak).

Op 15.01.2009 diende u in België een eerste asielaanvraag in. Op 20.08.2009 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw beweerde afkomst uit Mosul. Op 23.09.2009 ging u in beroep tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV). Op 17.12.2009 bevestigde de RVV de eerdere weigeringsbeslissing van het CGVS.

Op 23.02.2010 diende u een tweede asielaanvraag in. U baseerde zich op dezelfde feiten als die van uw eerste asielaanvraag. Toen verklaarde u dat u vanaf 2007 aan de slag kon in het kapsalon van (H.H.). Midden 2008 zouden u en uw baas (H.) een eerste keer bezoek hebben gekregen van een lid van Al-Qaida, genaamd (S.). Eén tot drie maanden later zou zijn vriend (S.) bij jullie zijn langsgekomen. Zowel (S.) en (S.) zouden aanvankelijk hebben geprobeerd vriendschap met jullie te sluiten, zij praatten over religie en brachten religieuze posters en cassettes met Koranverzen mee. In december 2008 zouden jullie voor een derde maal bezoek hebben gekregen, ditmaal van een onbekende die zei dat hij een vriend was van (S.) en (S.). Hij zou geëist hebben dat jullie met hen zouden samenwerken. Jullie zouden dit hebben geweigerd waarop de onbekende man kwaad werd. (H.) zou vervolgens besloten hebben de winkel te sluiten. Toen jullie een week later terugkwamen, zouden jullie aan het kapsalon een dreigbrief van (S.) en (S.) aangetroffen hebben. U zou de dreigbrief aan uw vader hebben getoond en zou vervolgens samen met (H.) naar één van de ooms van (H.) zijn gegaan. Daar zouden jullie zich hebben verborgen in de kelder. Twee dagen later zouden er twee onbekenden langsgekomen zijn bij uw ouderlijke woning op zoek naar u. Uw vader zou geweigerd hebben te zeggen waar u was, waarop hij zou zijn geslagen. (H.) en u besloten het land te ontvluchten. Op 28 december 2008 zou u Irak hebben verlaten om naar België te komen. In het kader van uw tweede asielaanvraag legt u bijkomend een uittreksel uit het geboorteregister voor en de enveloppe waarmee dit is verstuurd, de kaart van woonst van uw vader en uw identiteitskaart voor.

B. Motivering

Er dient door het CGVS te worden opgemerkt dat naar aanleiding van uw tweede asielaanvraag u de hoedanigheid van vluchteling niet kan worden toegekend, dit omwille van onderstaande redenen.

U verklaarde zich vooreerst te baseren op dezelfde feiten als die van uw eerste asielaanvraag (CGVS, p.2). In het kader van uw eerste asielaanvraag nam het CGVS evenwel een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat enerzijds vastgesteld werd dat het door u voorgelegd identiteitsdocument (identiteitskaart) vervalst is en anderzijds omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw beweerde afkomst uit Mosul, Centraal-Irak. Zo bleek uw kennis over Mosul onvoldoende, zelfs foutief, te zijn, nochtans de stad waar u ongeveer 21 jaar zou hebben gewoond. Bijgevolg kon er evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die u in Mosul met terroristen zou hebben gekend. Deze beslissing werd naderhand in beroep gevolgd door de RVV.

Ter staving van uw herkomst legt u actueel een uittreksel van het geboorteregister en de enveloppe waarmee dit is verstuurd, een attest van woonst van uw vader en uw identiteitskaart voor. De identiteitskaart heeft u reeds gedurende de eerste asielaanvraag voorgelegd (CGVS, p.3).

In verband met deze documenten, namelijk het uittreksel van het geboorteregister en het attest van woonst, dient te worden opgemerkt dat u niet kan aantonen dat deze op u of op uw vader betrekking hebben aangezien uw identiteit niet vaststaat. U legde immers, zoals hierboven reeds vermeld, een vervalst identiteitsdocument voor in het kader van uw eerste asielaanvraag waardoor u allerminst uw identiteit en persoonsgegevens heeft aangetoond (zie administratief dossier eerste asielaanvraag). U legt deze identiteitskaart nogmaals neer waardoor u blijft vasthouden aan de eerder vastgestelde fraude. Het uittreksel uit het geboorteregister attesteert bovendien enkel het gegeven dat de hierop vermelde persoon in Mosul werd geboren maar toont geenszins aan dat diezelfde persoon er zijn hele leven zou hebben verbleven, zoals u zelf wel verklaarde maar door het CGVS sterk wordt betwijfeld. U legt ook nog een document neer van het OCMW van Couvin dat attesteert dat u nog nooit voor problemen heeft gezorgd. Dit gegeven wordt allerminst betwist maar brengt geen extra informatie aan betreffende uw asielrelaas. De door u voorgelegde nieuwe documenten in het kader van uw tweede asielaanvraag zijn bijgevolg niet van die aard om de eerdere appreciatie van uw asielrelaas te wijzigen. Gezien bovenstaande observaties dient, net zoals in het kader van uw eerste asielaanvraag, te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u aangehaalde asielmotieven en aan uw bewering afkomstig te zijn uit Mosul, Centraal-Irak. Bijgevolg schept u zelf nog steeds geen duidelijkheid aangaande uw reële situatie vóór uw komst naar België en stelt u het CGVS in de onmogelijkheid om een duidelijk beeld te krijgen van uw identiteit, van uw juiste afkomst en verblijfplaats(en) en wordt u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker betoogt dat hij slechts 22 minuten werd verhoord zodat vastgesteld dient te worden dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) weinig tijd heeft besteed aan de grond van de asielaanvraag en men zich moeilijk kan voorstellen hoe het CGVS de nieuwe elementen en de tweede asielaanvraag op ernstige wijze heeft kunnen beoordelen. De nieuwe documenten moesten volgens verzoeker voldoende zijn om de twijfels van het CGVS af te wenden en te besluiten dat de argumenten in de eerste beslissing niet meer geldig zijn. Bijgevolg zou het nuttig geweest zijn hem opnieuw te ondervragen over zijn persoonlijke geschiedenis en de problemen die leidden tot zijn vlucht. Hij vervolgt dat *“het gebrek aan aandacht en overweging (...) de nietigverklaring van de beslissing ruim rechtvaardigt”*.

Verzoeker verwijt het CGVS dat in de beslissing nog voordat de inhoud en gegrondheid van de nieuwe elementen wordt onderzocht wordt verwezen naar de beslissing die werd genomen inzake de vorige asielaanvraag. Dat het CGVS zonder ernstig onderzoek de tweede asielaanvraag verwerpt zou hem de mogelijkheid ontnemen ‘deze procedure’ in te dienen. Verzoeker wijst erop dat hij een eerste maal werd ondervraagd toen hij zeer jong was, altijd in een klein dorp heeft gewoond op twintig kilometer van Mosul, zich nooit in politiek heeft geïnteresseerd en een laag opleidingsniveau heeft. Het CGVS had hem opnieuw moeten verhoren. De gebreken en nalatigheden vanwege het CGVS zouden derhalve *“de nietigverklaring van de betwiste beslissing nogeens volkomen rechtvaardigen”*.

Verzoeker begrijpt niet hoe het CGVS een reeks documenten, afkomstig van zijn land van herkomst en niet tegenstrijdig, welke zijn verklaringen staven, kan verwerpen. De authenticiteit ervan werd trouwens niet aan de orde gesteld. Tevens zouden *“de vragen die door de behandelende ambtenaar gesteld werden aan het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen niet toestaan met zekerheid vast te stellen dat de verzoeker zijn hele leven niet in Irak geleefd heeft”*. Hij betoogt dat het nuttig zou zijn geweest hem meer precieze vragen te stellen betreffende zijn geboortedorp en nauwkeurig te bepalen vanwaar hij afkomstig is.

Verzoeker voert aan dat zijn vrees tijdens het verhoor niet werd aangesneden, dat de bestreden beslissing hieraan slechts één paragraaf wijdt en hoofdzakelijk verwijst naar de evaluatie die werd gedaan tijdens de eerste asielaanvraag. Hij stelt *“dat de tegenpartij niet stelt dat deze bedreigingen niet vermoedelijk zouden zijn, zelfs voor een Irakees waarvan de nationaliteit niet aan de orde gesteld is”*.

Tevens betoogt hij dat *“een nietigverklaring van de beslissing aan de tegenpartij zou toelaten de verzoeker opnieuw te verhoren teneinde bijkomende nauwkeurigheden te bekomen betreffende zijn vrees in geval van terugkeer naar IRAK”*.

Voorts doet verzoeker gelden dat niet zou worden uitgelegd om welke redenen de subsidiaire bescherming niet wordt verleend.

2.2. Daar waar verzoeker herhaaldelijk verzoekt om de *“nietigverklaring”* van de bestreden beslissing, dient te worden opgemerkt dat de Raad op grond van artikel 39/2, § 1 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet) de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen slechts kan bevestigen, hervormen, of, in bepaalde gevallen, vernietigen. In toepassing van § 2 van voormeld artikel doet de Raad uitspraak, bij wijze van arresten als annulatierechter over de overige beroepen wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht. Onderhavige procedure situeert zich duidelijk onder de rechtsmacht van de Raad bepaald bij artikel 39/2, § 1 en ressorteert niet onder de bepaling van artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet, voorzien in artikel 39/2, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet.

2.3. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker niet akkoord gaat met de motieven van de bestreden beslissing en deze aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Aldus roept hij de schending in van de materiële motiveringsplicht. Verweerder heeft het middel ook aldus begrepen en bestreden. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag

gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Daar waar verzoeker de commissaris-generaal verwijt dat deze in de bestreden beslissing verwijst naar de vaststellingen gedaan tijdens de eerste asielaanvraag dient te worden opgemerkt dat de commissaris-generaal, om zich een juist beeld te vormen van de situatie waarin de vreemdeling zich bevindt op het tijdstip van zijn vluchtelingenverklaring, alle objectieve gegevens nagaat die hij nodig heeft om zijn beslissing te kunnen nemen. Bij de beoordeling van de zaak houdt hij rekening met alle feitelijke elementen, ook met deze welke resulteren uit verklaringen afgelegd bij eerdere asielaanvragen. Aangezien verzoeker middels het bijbrengen van documenten om zijn beweerde herkomst aan tonen de door hem aangehaalde gegevens en verklaringen zoals afgelegd tijdens zijn eerste asielaanvraag terug in het debat brengt, worden ze derhalve mee in het beraad genomen.

Verzoekers betoog dat hij in het kader van onderhavige, tweede asielprocedure opnieuw gehoord had moeten worden omtrent de elementen aan de grondslag van zijn asielrelaas en omtrent zijn voorgehouden regio van herkomst kan niet worden aangenomen. Dient te worden opgemerkt dat verzoeker noch de advocaat die hem bijstond tijdens het gehoor bij het CGVS hieromtrent enige opmerking heeft geformuleerd. Verzoeker bevestigde uitdrukkelijk dat hij zich voor zijn tweede asielaanvraag baseert op dezelfde feiten als bij zijn eerste asielaanvraag. Bovendien verklaarde hij dat zich wat betreft zijn relaas geen nieuwe elementen, gebeurtenissen of feiten hebben voorgedaan. Verzoeker kreeg, nadat hij werd ondervraagd omtrent de door hem bijgebrachte nieuwe elementen, de kans om nog iets toe te voegen aan zijn relaas, waarop hij aangaf dat hij niets had toe te voegen. Daarenboven kreeg zijn advocaat de kans om nog iets toe te voegen doch gaf deze zelf aan: *"Ik denk dat we kunnen verwijzen naar het vorige dossier en wat betreft de nieuwe elementen zijn het enkel de documenten die werden aangebracht die relevant kunnen zijn wat betreft de subsidiaire bescherming"* (administratief dossier, stuk 3). Daar verzoekers advocaat bij het CGVS zelf aangaf dat zij, behoudens wat betreft de aangevoerde nieuwe elementen, konden volstaan met te verwijzen naar het vorige dossier is het betoog dat verzoeker opnieuw gehoord diende te worden *"(...) betreffende de problemen wegens dewelke hij uit het land gevlucht is, hetzij de bedreigingen en de vervolgingen van een groep terroristen"* niet dienstig ter weerlegging van de bestreden beslissing.

Uit de stukken van het dossier blijkt dat verzoeker gedurende zijn eerste asielprocedure, na verklaringen te hebben afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en een vragenlijst te hebben ingediend (administratief dossier, map eerste aanvraag, stuk 13), een eerste maal werd gehoord bij het CGVS op 15 juli 2009, waarbij uitvoerig werd ingegaan op zowel zijn verklaarde regio van herkomst als zijn concrete asielrelaas (ibid., stuk 7). Vervolgens werd hij bij het CGVS nogmaals uitgebreid gehoord omtrent zijn verklaarde regio van herkomst op 19 augustus 2009 (ibid., stuk 5). De commissaris-generaal nam in het kader van verzoekers eerste asielaanvraag een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus (ibid., stuk 2). Ook de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen besloot, bij arrest nr. 36 132 van 17 december 2009, tot de weigering van zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus, en dit ingevolge het feit dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde afkomst van Mosul noch aan de problemen die hij aldaar beweert te hebben ondervonden. Uit dit arrest blijkt dat de door verzoeker in het kader van zijn eerste asielaanvraag neergelegde identiteitskaart na onderzoek door een gespecialiseerde dienst

van de Federale Politie een *“totale namaking”* blijkt te zijn. Verzoeker bleef bovendien blijkens voormeld arrest vasthouden aan de authenticiteit van het kwestieuze stuk, en dit zonder elementen bij te brengen die ook maar enigszins afbreuk zouden kunnen doen aan de vaststellingen zoals gedaan door de Federale Politie, hetgeen zijn algehele geloofwaardigheid ondergraaft. Daarenboven blijkt uit dit arrest dat verzoekers geloofwaardigheid wordt ondergraven doordat hij in zijn verzoekschrift voor de Raad, na te zijn geconfronteerd met de negatieve beslissing vanwege de commissaris-generaal, voorhield afkomstig te zijn van een klein dorpje dat is gelegen op twintig kilometer van Mosul en ontkende dat hij in Mosul woonde, hetgeen in strijd bleek met zijn eerdere verklaringen en de informatie in het dossier. Tevens werd in het arrest vastgesteld dat verzoeker niet in staat blijkt te antwoorden op eenvoudige en elementaire kennisvragen aangaande zijn beweerde stad van herkomst.

Verweerder repliceert met recht dat verzoekers verklaringen dat hij in een dorpje zou hebben gewoond op twintig kilometer van Mosul, een eerste maal werd ondervraagd toen hij nog zeer jong was, zich nooit in de politiek heeft geïnteresseerd en een laag opleidingsniveau heeft een loutere herneming betreffen van zijn argumentatie zoals gevoerd in het verzoekschrift in het kader van zijn beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen inzake zijn eerste asielaanvraag. Uit het voormelde arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat verzoekers bewering dat hij afkomstig zou zijn van een dorpje twintig kilometer buiten Mosul zijn geloofwaardigheid ondermijnt daar deze niet kon worden gerijmd met zijn eerdere verklaringen noch met de informatie in het dossier. Tevens werd in dit arrest geoordeeld dat verzoekers verklaringen aangaande zijn leeftijd, opleidingsniveau en politieke desinteresse geenszins afdoende zijn om de lacunes in zijn kennis omtrent de gestelde eenvoudige en elementaire kennisvragen aangaande Mosul toe te dekken.

Aangaande verzoekers stelling dat de authenticiteit van de neergelegde nieuwe documenten niet aan de orde werd gesteld kan worden opgemerkt dat de commissaris-generaal geenszins ertoe is gehouden aan te tonen dat de bijgebrachte documenten vals zouden zijn. Hij kan tevens op basis van andere gronden, zoals incoherente of niet-geloofwaardige verklaringen, besluiten dat aan deze documenten iedere bewijswaarde kan worden onzegd.

Voor het overige beperkt verzoeker zich tot het betoog dat het gehoor kort was zodat weinig tijd werd besteed aan zijn zaak en het CGVS de nieuwe gegevens en de asielaanvraag niet ernstig zou hebben onderzocht, alsmede tot de louter algemene bewering dat de neergelegde documenten wel degelijk voldoende moesten zijn om de twijfels van het CGVS af te wenden. Hij laat echter na de bestreden motivering omtrent de door hem neergelegde nieuwe documenten ook maar enigszins in concreto te weerleggen. De commissaris-generaal oordeelde op grond van de stukken van het dossier met recht dat (i) verzoeker niet kan aantonen dat het uittreksel uit het geboorteregister en de kaart van woonst op hem of zijn vader betrekking zouden hebben aangezien hij in het kader van zijn eerste asielaanvraag een vervalste identiteitskaart neerlegde (ii) hij deze identiteitskaart nogmaals neerlegde ter ondersteuning van zijn tweede asielaanvraag, waarmee hij andermaal blijft vasthouden aan de eerder vastgestelde fraude, hetgeen overigens nog des te meer klemmt daar hij bij het CGVS aangaf: *“Ik wil zeggen dat de documenten van mij waren, ze zijn niet vals”* (administratief dossier, stuk 3, p.2) (iii) het uittreksel uit het geboorteregister slechts registreert dat de erop vermelde persoon is geboren in Mosul doch geenszins aantoonde dat diezelfde persoon aldaar zijn hele leven zou hebben verbleven (iv) het document van het OCMW van Couvin dat stelt dat verzoeker nog nooit voor problemen heeft gezorgd geen extra informatie aanbrengt voor zijn asielrelaas. Deze motieven zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen. Zij zijn afdoende om te besluiten dat de door verzoeker in het kader van zijn tweede asielaanvraag neergelegde documenten niet van die aard zijn dat zij afbreuk vermogen te doen aan de vaststellingen gedaan tijdens zijn eerste asielaanvraag. Gelet op het voorgaande heeft de commissaris-generaal op goede grond besloten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde afkomst van Mosul, noch aan de problemen die hij voorhoudt aldaar te hebben ondervonden, en kan verzoekers betoog als zou zijn asielaanvraag onvoldoende zijn onderzocht niet worden gevolgd.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, toont verzoeker niet aan dat hij een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Verzoekers bewering als zou de bestreden beslissing niet motiveren waarom de subsidiaire beschermingsstatus aan hem wordt geweigerd mist feitelijke grondslag. Uit de bestreden beslissing blijkt

duidelijk dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de beslissing heeft besloten tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn. Verweerder repliceert dan ook met recht dat de bestreden beslissing wel degelijk motiveert waarom verzoeker niet in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Daar geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering afkomstig te zijn van Mosul en verzoeker geen duidelijkheid verschaft over zijn identiteit, zijn juiste afkomst, zijn reële situatie en zijn opeenvolgende verblijfplaatsen in of buiten zijn land van herkomst voor zijn komst naar België, oordeelde de commissaris-generaal met recht dat verzoeker niet aantoont dat hij voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan immers, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van voornoemd artikel, een verwijzing naar de algemene toestand in het verklaarde land van herkomst niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Er moet rekening worden gehouden met de feitelijke toestand, dit is de toestand in de regio waar de aanvrager in het land van herkomst feitelijk heeft. Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen omtrent zijn afkomst.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig september tweeduizend en tien door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS